

Свідчення про ласку Божу

Оздоровлення від рака мозку

Шостого березня, 1998 р., у мене викрили рак мозку, той самий рід рака, що сім років перед тим відібрав життя моєму батькові. Прогноз був поганий: батько мій прожив всього 6 місяців після поставлення діагнозу. Мені стало невимовно сумно в такому ранньому віці залишати цей світ, залишати свого мужа й дітей. Мені тільки-що сповнялося сорок років і я ожидала ще довго прожити. Тепер я стояла віч-на-віч зі смертю, нелегка річ в якомунебудь віці.

В наступних тижнях, мене скріплювала любов і доброта інших які вільно й щиро давали мені ту підтримку, якої я так дуже потребувала. Хоч як мені було тяжко в той час, я була свідомою, що мене постійно огортає любов й милосердя інших і я відчувала, що ці особи були мені послані Вищою Силою для того, щоби могло починатися моє сцілення. Кожний акт милосердя скріплював мене на душі й дозволяв мені бачити всю доброту, яка мене огортала. Я почала усвідомлювати собі, що моє життя мало свою важливу ціль і що я щойно вирушала в путь, яка з часом виявить Божий плян для мене і що Господь попровадить мене тією дорогою, яка дозволить мені цей плян здійснити. Я уже осягнула почуття внутрішнього миру й спокою, але це ще не було все. Я знала, що мені ще бракувало чогось, щоби завершити процес сцілення, який в мені розпочався.

Я завжди вірила в Бога, поклонялася Йому, але останніми роками я відсунула Його набік, щоби самолюбно витрачувати свої сили задовольючи себе самою й зосереджуючись на здійсненні матеріялістичних цілей. Моя віра послабла; я турбувалася суто-фізичними, не духовними аспектами щоденного життя. Але в останньому часі я почала прагнути відновленого спілкування з Богом. Я усвідомлювала собі, що найбільша сила, що можу осягнути, - це була моя віра в Бога і що Він один зможе на цій дорозі мені допомогти. Я щораз частійше підносила думки до Бога, щиро дякуючи Йому за все, що Він мені дав і продовжує давати, просячи прощення в Нього за мої гріхи і помочі жити так, як Він цього бажає.

Я почала брати участь кожної середи у Святих Літургіях за оздоровлення, які відправляв Владика Кир Роман Даниляк в катедрі св. Йосафата в Торонті, Канада. Після цих Служб Божих, я була глибоко діткнена, коли я, разом з другими вірними, підходила до Владики до мирування. Після мирування, д-р Михайло й Олена Рожелюки молилися за мене, при помочі своїх медаликів (доторкнених до медалика Джозефа Ломанджіно, який [цілувала Богородиця в Гарабандалі](#)), і просили для мене у Бога ласки оздоровлення.

Шістнадцятого вересня, 1998, я повернулася до шпиталю на пересвітлення голови. Яка була моя радість дізнатися, що в мене не було й знаку рака! Яке велике чудо, особливо, коли я знала який агресивний цей тип рака. Моє відношення до Бога не тільки зміцнилося, але я дійсно відчуваю, що Він вислуховує мої молитви. І хоч я маю повне довір'я до моїх лікарів і до лікування, яким вони мене лікували, я знаю, що це робота Господа Бога і що Він надаліше опікується мною. Він ніколи мене не опустив. Я була дійсно благословленна і молюся, щоби й інші відкрили свої серця Богові, як і я це зробила, щоби прийняти Його любов і милосердя. Оце найбільший дар з усіх.

Джейн МекНалті-Смит
Нюмаркет, Онтаріо, Канада

ВІД РЕД: До червня, 2002 р., Джейн перейшла іще 20 додаткових пересвітлень. На превелике здивування лікарів, рака і досі немає. Слава Богу!

Доповнення від Джейн:

Щодо рака мозку, вже понад чотири роки після мого діагнозу, я продовжую в стані « ремісії » (лікарі не скажуть слово « оздоровлення », бо медичний світ не знає ліку на рака). Однак моя віра підказує мені, що це Бог відіграв ключеву роль в моєму оздоровленні і з Його поміччю я віднайшла ціль у моєму житті. Я цими днями виконую Його працю в різний спосіб, як напр.: працюю добровільно в притулку, відвідую хворих в шпиталі, я завжди готова допомогти тим, хто в більшій потребі ніж я.

Я - здорова: фізично, умово, і що найважливіше - духово. Всі ласки в моєму житті я завдячую Богові і надіюся й молюся, що Господь надхне вірою тих хто читатиме мою історію, вірою в те, що крізь усі непевності життя, одинока стійкість на яку можемо завжди полягати, -- це Бог. Нехай Бог благословить.

Дж. М-С.

